

Pán mě vysvobodil ze všech mých obav. (Žalm 34)

NEDĚLNÍ EVANGELIUM (Mt 16, 13-19)

Když Ježíš přišel do kraje u Césareje Filipovy, zeptal se svých učedníků: „Za koho lidé pokládají Syna člověka?“ Odpověděli: „Jedni za Jana Křtitele, druzí za Eliáše, jiní za Jeremiáše nebo za jednoho z proroků.“ Řekl jim: „A za koho mě pokládáte vy?“ Šimon Petr odpověděl: „Ty jsi Mesiáš, Syn živého Boha!“ Ježíš mu na to řekl: „Blahoslavený jsi, Šimone, synu Jonášův, protože to ti nezjevilo tělo a krev, ale můj nebeský Otec. A já ti říkám: Ty jsi Petr – Skála – a na té skále zbuduji svou církev a pekelné mocnosti ji nepřemohou. Tobě dám klíče od nebeského království; co svážeš na zemi, bude svázáno na nebi, a co rozvážeš na zemi, bude rozvázáno na nebi.“

KRÁTKÉ ZAMYŠLENÍ

To s tou skálou, to stojí za zamyšlení. Skála se hodí pro stavbu, zajisté. Ale na pěstování plodin můžete zapomenout. Na to skalnatá půda dobrá není. Ježíš to dokonce sám říká v evangeliu. Pamatujete? Jak to bylo s tím semenem, které padlo na skalnatou půdu? Na tento obraz z podobenství o rozsévači, který vysel své semeno na zcela rozdílné druhy půd, na něj jsem musel myslet, když mi dnešní evangelium tu skálu znovu připomnělo. Z architektonického pohledu, z hlediska statiky, je od Pána zajisté prozíravé, že svou církev postavil na skále. Pokud ovšem člověk doufá v plody, pokud očekává bohatou úrodu, chce to *půdu* - nejlépe kvalitní, vlhkou, měkkou a bohatou na živiny. A Ježíš přece očekává ovoce! Církev má přece přinést ovoce! Potřebuje tedy nejen pevné základy, ale i úrodnou půdu. Ano, Ježíš postavil svou církev na pevných základech, ale zanechal nám úkol, postarat se právě o tuto úrodnou půdu. Ty základy stojí, nemusíme se o ně bát, jeho skála se neotřásá, a nemusíme si namlouvat, že bychom ji potřebovali ještě více zpevnit, nebo dokonce, že bychom ji mohli zpevnit tím, že k ní přidáme svá srdce z kamene. Nemusíme se toliko starat o základy, musíme se starat především o půdu, abychom zajistili, že zde budou klíčit květiny a dařit se vzácným rostlinám. Je zřejmé, že papež František si to uvědomil. Je zřejmé, že mu šlo především o *úrodnost*, o půdu, na které může něco vzkvétat. A nezbyvá než věřit, že o totéž půjde i jeho nástupci.

POZDRAVY ZE SETKÁVÁRNY

Milí čtenáři, přicházíme s posledním předprázdninovým receptem. Je lehounký a voňavý jako letní vánek a věříme, že vám udělá radost. Zároveň také děkujeme všem zdatným pekařkám a pekařům z řad farníků, kteří se s námi podělili o své cenné rodinné recepty a pravidelně a obětavě celý rok přispívali nejen do naší rubriky, ale hlavně na stoly Setkávárny. Jejich pokrmy byly obohacením a přínosem našeho společného prostoru. Děkujeme a přejeme krásné léto!

„BÍLKOVÝ CHLEBÍČEK“

Ingredience: 5 bílků, 15 dkg cukru krupice, 10 dkg hrubé mouky, 5 dkg rozpuštěného másla. Dále rozinky, oříšky, nasekanou čokoládu, kandované ovoce dle libosti.

Postup: Bílky vyšleháme do tuha, potom postupně po částech zašleháme cukr. Nakonec lehce vmícháme mouku a rozpuštěné máslo. Úplně na závěr přidáme dobrůtky. Pečeme ve formě vystlané pečicím papírem nebo vymazané máslem a vysypané moukou (*recept poskytla paní Elena Steinerová*).

SVÁTKY V TÝDNU (29.6. - 6.7. 2025)

Neděle	29.6.	<i>Petr a Pavel / Slavnost sv. Petra a Pavla</i>
Pondělí	30.6.	<i>Šárka / sv. Prvomučedníci římskí</i>
Úterý	1.7.	<i>Jaroslava</i>
Středa	2.7.	<i>Patricie</i>
Čtvrtek	3.7.	<i>Radomír / sv. Tomáš</i>
Pátek	4.7.	<i>Prokop / sv. Prokop</i>
Sobota	5.7.	Den slovanských věrozvěstů, státní svátek / sv. Cyril a Metoděj
Neděle	6.7.	Den upálení Mistra Jana Husa, státní svátek / sv. Marie Gorettiová / 14. neděle v mezidobí

SVĚTCI MÉHO SRDCE – SV. PETR A PAVEL

29. června slavíme slavnost sv. Petra a Pavla, dvou nejvýznamnějších apoštolů. Při této příležitosti jsou nově jmenovaní metropolitní arcibiskupové v Římě papežem obdarováni palliem. Mezi takovými se řadí arcibiskupové, jejichž arcibiskupství stojí v čele církevní provincie, v níž se nacházejí i další diecéze. V České republice jsou to oba arcibiskupové, Jan Graubner v Praze a Jozef Nuzík v Olomouci. Petr byl původně rybář Šimon, syn Jonášův, u Tiberiadského jezera. Jméno Petr je překladem aramejského Kefas, což znamená skála (Jan 1: 40-42). Petr byl ženatý a žil v Kafarnaum. Spolu se svým bratrem Ondřejem patřil k prvním apoštolům a často vystupoval jako mluvčí apoštolů (Mt 15: 15, Jan 13: 6 atd.). Na základě Ježíšova výroku, že Petrovi dal klíče od království nebeského a na této skále postaví církev (Mt 16: 18-19), a na základě úkolu, aby pásł jeho beránky (Jan 21: 15-18), je Petr považován za prvního papeže. Petr zemřel kolem r. 64 mučednickou smrtí v Římě a byl pohřben, kde dnes stojí bazilika sv. Petra. Na počátku 20. století byla v hrobě pod bazilikou nalezena dobře zchovalá kostra statného muže ve věku 60–70 let, která se mu připisuje. Pavel, narozený kolem roku 3 po Kristu jako Šaul, syn farizeje v Tarsu, byl nejvýznamnějším apoštolem pro šíření křesťanství mezi pohany v 1. století n. l. a jedním z nejvýznamnějších teologů rané církve. Zpočátku aktivně pronásledoval křesťany, ale kolem roku 33 ho postihla na cestě z Jeruzaléma do Damašku náhlá slepota a uviděl Ježíše. Od té chvíle začal jako Pavel křesťanství naopak hlásat. V r. 60 byl na základě židovského obvinění Římany zatčen a odvezen do Říma. Zde byl sice v domácím vězení, ale mohl svobodně kázat. Nakonec byl na příkaz císaře Nera popraven stětím. Jeho hrob se nachází v kostele sv. Pavla za hradbami v Římě.

AKTUALITY Z FARNOSTI

- Také tuto neděli po mších svatých zveme do farní **setkávárny**.
- Vážení čtenáři, budeme rádi, když nám i po letních prázdninách zachováte svou přízeň a když se od září opět začnete do informací o aktuálním dění ve farnosti i mimo ni a do inspirativních textů. Přejeme krásné léto! Redakce SZ

AKTUALITY OBECNÉ

Ve dnech **4. a 5. července** ožije Velehrad tradičními **cyrilometodějskými oslavami**, které kromě Svatého roku jubilea 2025, připomenou 80. výročí ukončení 2. světové války a také události, které se odehrály na Velehradě v roce 1985. Oslavy budou uzavřeny slavnostním koncertem k počtě 205. výročí intronizace Rudolfa Jana olomouckým arcibiskupem. Blíže zde: dnylididobrevule.cz

Jednomu z nejštědřejších dobrodinců olomoucké katedrály Jiřímu Jindřichovi rytíři z Mayerswaldu (1676–1747) patří nová výstava v kryptě olomoucké katedrály sv. Václava „**Ke cti a slávě Boha nejlepšího a největšího**“, a to od 26. června do 14. září 2025, viz muo.cz

KOUTEK MOUDROSTI

Jedna cesta za humna je cennější než nejbarevnější atlas světa. (Pavel Kosorin)